

ingen Afgift at erlægge i de to sidste Aar, forsaavidt Forudbetalingen ikke affrives paa Afgifts- eller Skatterestance eller andre Forordninger ifølge Misligholdelse af Contracten.

Skal der istedetfor Forudbetaling erlægges et Sikkerhedsdepostum, maa dette ikke være større end den aarlige Forpagtningsafgift multipliceret med 4, og Renterne affrives da hvert Aar paa Afgiften; ved Contractens Udlob tilbagebetales Deposittumet, forsaavidt det ikke er forfaldet ifølge Afgiftsrestance eller anden Misligholdelse af Contracten, — contant, eller, saafremt det bestaaer i Værdipapirer, i de samme Værdipapirer, hvori det er erlagt.

Er Deposittumet derimod, ifølge Contractens Bestemmelser, affrevet paa de sidste Aars Afgift, tilfalder det Gaardens Eier, saasnart Contracten er udloben."

Til §. 2.

4) Af Holstein-Holsteinborg og Frederiksen:

Paragraphen (som bliver § 3) affattes saaledes:

"Bestemmelserne i Lov af 19de Februar 1861, §§ 5 og 6, gjælde herefter for Forpagtninger, som indgaaes, i Genhold til Forordningen af 15de Juni 1792 § 11, paa to eller flere Personers Levetid."

5) Af Udvalgets ovennævnte Fleertal:

Paragraphen udgaaer:

6) Af Rosenørn:

Paragraphen udgaaer:

Ny Paragraph.

7) Af Rosenørn og Frederiksen:

Her tilføies en ny Paragraph, saaledes lydende:

"Overtredes det i § 3 indeholdte Forbud, straffes enhver af de contraherende Parter med en Bøde til de Fattiges Kasse i det

Sogn, hvor Gaarden, om hvilken der er contraheret, er beliggende. Bøden maa ikke være under $\frac{1}{10}$ og ikke over $\frac{1}{5}$ af den ulovlig betingede Forudbetaling og Indfæstningen. Derhos bliver Contracten ugyldig og det muligen forud Erlagte at tilbagebetale."

Ny Paragraph.

8) Af Winther, N. Andersen, Søs Sørensen og E. Olsen:

Der tilføies en ny Paragraph, saalydende:

"Paa Lehn-, Stamhuus- eller Fideicommiss-Godser maae herefter Bondesteder kun gives i Selveie, Arvesætte, Fæste eller Forpagtning til den afdøde Fæsters eller Forpagters Børn, Stifbørn, Svigerbørn eller Pleiebørn. Findes ingen Saadan villig til at overtage Stedet paa Bilkaar, som efter uvillige, af Retten udmeldte Mænds Skjon anerkendes for billige efter Egnens Skik, da maa Lehn-, Stamhuus- eller Fideicommiss-Besidderen med 6 Ugers Varjel udbyde Stedet til Andre, som ere fødte paa Godset. Indstiller ingen Saadan sig, maa Stedet overdrages til en Fremmed.

Indfæstningen maa herefter ikke sættes højere end Værdien af eet Aars Skatter og Afgifter til Stat, Commune og Sordrot.

Amtmanden i Forbindelse med Besidderen fastsætter med Justitsministerens Billigelse den høieste Landgilde, som paa Lehn-, Stamhuus og Fideicommissers Godser maa tages af hvert enkelt Fæstet, hvilket indføres i vedkommende Fordebøger."

9) Af Udvalgets Fleertal:

Lovens Overskrift forandres til:

"Lov om Bortforpagtning af Gaarde, der ere Fæstetvang undergivne."

10) Af Rosenørn:

Slutningen af Lovens Titel: "henføres . . . 1861" udgaaer, og istedetfor sættes: "forandres og nærmere bestemmes".

C. Alberti. N. Andersen. Balthazar Christensen, N. C. Frederiksen, Formand. Secretair.

S. A. Hansen. Holstein-Holsteinborg. Søs Sørensen. Christopher Krabbe, Ordfører.

E. Olsen. E. Emil Rosenørn. G. Winther.